

Sygn. akt I C 499/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: St. sekr. sądowy Katarzyna Wysowska

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2017 r. w Jaśle

na rozprawie

sprawy z powództwa P. - Powiatowego Urzędu Pracy w J. (...)-(...) J., ul. (...)

przeciwko: G. W. zam. (...)-(...) J., ul. (...)

i P. G. zam. (...)-(...) R., ul. (...)

o zapłatę

p o s t a n a w i a:

odrzuć pozew.

Sygn. akt I C 499/17

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Jaśle z 18.07.2017 r.

Powód P. – Powiatowy Urząd Pracy wniósł o zasądzenie od pozwanych G. W. i P. G. kwoty 6.223,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 20.000,00 zł za okres od dnia 14.03.2017 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie powód podał, że prawomocnym wyrokiem z dnia 28.12.2016 r. Sąd Rejonowy w J., w sprawie o sygn. akt I C 466/16 zasądził solidarnie od pozwanych P. G. i G. W. na rzecz powoda kwotę 20.000,00 zł. Powód wskazał, iż powództwo w pozostałym zakresie, tj. w zakresie żądania odsetek zostało oddalone z uwagi na brak zastrzeżenia na wekslu odpowiedniej stopy odsetek. Dlatego żądanie objęte niniejszym powództwem obejmuje żądanie zapłaty odsetek ustawowych za okres od 04.09.2013 r. do dnia sporządzenia pozwu, tj. 13.03.2017 r. liczonych od kwoty 20.000,00 zł. Powód wskazał, iż pismem z 20.01.2016 r. wypowiedział umowę o dofinansowaniu podjęcia działalności gospodarczej, wobec czego zgłoszone żądanie zapłaty odsetek jest w pełni uzasadnione (k. 3-4).

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Powód P. – Powiatowy Urząd Pracy w J. przez Sądem Rejonowym w J. wytoczył przeciwko pozwanym G. W.

i P. G. powództwo o zapłatę kwoty 25.209,31 zł

z ustawowymi odsetkami od dnia 09.03.2016 r. liczonymi od kwoty 20.000,00 zł oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt I C 466/16. Uzasadniając żądanie pozwu w sprawie I C 466/16 powód wskazał, że posiada weksel in blanco wystawiony przez pozwanego G. W.,

a poręczony przez pozwanego P. G., który następnie został wypełniony przez powoda na kwotę 25.209,31 zł. Pozwani nie wykupili przedmiotowego weksla w terminie. Żądanie pozwu w sprawie I C 466/16 w zakresie odsetek ustawowych powód uzasadnił przepisem art. 5 prawa wekslowego (por. k. 3, 6,7, 15, 20 akt I C. 466/16 – akta w załączeniu).

O powyższym żądaniu Sąd Rejonowy w J. orzekł w wyroku z 28.12.2016 r., sygn. akt I C 466/16, w którym zasądził od pozwanych G. W. i P. G. solidarnie na rzecz P. reprezentowanego przez Starostę (...) kwotę 20.000,00 zł, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił, a więc oddalił także w zakresie żądania odsetek, czemu dał wyraz w punkcie I i II sentencji powołanego wyroku. W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, iż powództwo zostało oddalone w zakresie żądania o odsetkach, a to z uwagi na to, że weksel przedłożony przez powoda nie zawierał zastrzeżenia oprocentowania, co oznaczało, że został wypełniony niezgodnie z Prawem wekslowym z 28.04.1936 r. (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 160) i w części dotyczącej odsetek uznany został przez Sąd orzekający za nieważny (k. 7-10). Wyrok z 28.12.2016 r. w chwili wytoczenia powództwa w rozpoznawanej sprawie był już prawomocny.

W świetle powyższych ustaleń zauważyć należy, że roszczenie powoda dochodzone w niniejszej sprawie, o zapłatę kwoty 6.223,01 zł tytułem odsetek ustawowych od 04.09.2013 r. do 13.03.2017 r. od kwoty 20.000,00 zł korzysta z przymiotu powagi rzeczy osądzonej. Porównanie przedmiotu i podstawy faktycznej rozstrzygnięcia dokonanego wyrokiem z 28.12.2016 r. (sygn. akt I C 466/16) z obecnie zgłoszonymi wskazuje, że są one tożsame w rozumieniu art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c.

Z art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. wynika, że sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona. Prawomocnie osądzona sprawa, stosownie do art. 366 k.p.c., korzysta bowiem z powagi rzeczy osądzonej co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia sądu, a ponadto między tymi samymi stronami.

Zgodnie z przyjętą w piśmiennictwie i utrwaloną w orzecznictwie wykładnią, tożsamość roszczenia zachodzi wówczas, kiedy jednakowy jest nie tylko przedmiot, ale i także podstawa roszczenia. Inaczej mówiąc, tożsamość roszczeń zachodzi, kiedy sąd ma w obu sprawach orzec o tym samym, dysponując tymi samymi faktami, które mają spowodować ocenę tego samego żądania i kiedy rozstrzygnięcie jednej ze spraw oznacza rozstrzygnięcie także drugiej (por. postanowienie SN z 21.11.2013 r., III CSK 43/13). W celu ustalenia przedmiotowych granic powagi rzeczy osądzonej należy wziąć pod uwagę czego powód żądał, czyli roszczenie zgłoszone w pozwie i ewentualnie ukształtowane w toku postępowania, jeżeli dokonywane były jego zmiany i w takiej postaci, w jakiej zostało rozpoznane (por. wyrok SN z 06.03.2009 r., II CSK 520/08).

Na gruncie powyższych rozważań uznać należy, iż w przedmiotowej sprawie niewątpliwie zachodzi tożsamość podmiotowa stron. W odniesieniu zaś do tożsamości przedmiotowej dochodzonego żądania należy podkreślić, iż zarówno w poprzedniej sprawie jak i w sprawie niniejszej powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych liczonych od kwoty głównej żądania, tj. 20.000,00 zł. W uzasadnieniach pozwów powód wskazywał tożsame okoliczności i podstawy faktyczne żądań. Sam fakt, iż w niniejszym postępowaniu powód wskazuje na inną podstawę prawną żądania odsetek nie może wykluczać stwierdzenia tożsamości przedmiotowej obu spraw. Niewątpliwie w niniejszej sprawie jak i w sprawie już prawomocnie rozstrzygniętej zespół faktów, uzasadniających roszczenie w zakresie odsetek był taki sam. Żądanie zasądzenia odsetek było przedmiotem poprzedniego postępowania i zostało już prawomocnie rozstrzygnięte. Jeżeli w sprawie I C 466/16 powód nie zgadzał się z rozstrzygnięciem w przedmiocie odsetek, winien rozstrzygnięcie Sądu I instancji w tym zakresie zaskarżyć.

Ta sama podstawa faktyczna i ten sam przedmiot rozstrzygnięcia, jak również zachodząca tożsamość podmiotowa w obu sprawach uzasadniają odrzucenie pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c., o czym Sąd orzekł w sentencji postanowienia.